

SVETA

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU GLAZBU

GLASILO INSTITUTA ZA CRKVENU
GLAZBU »ALBE VIDAKOVIĆ« KBF
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU I
HRVATSKOG DRUŠTVA CRKVENIH
GLAZBENIKA

Zagreb	1998.
Godište LXVIII	Broj 2
Travanj-Lipanj	1998.
ISSN	13302531
UDK	783

UREDNIČKO VIJEĆE:

Dragan Filipović, Pavao Kero, Niko Luburić, Šime Marović, Josip Mioč, Mirjam Pandžić, Marija Riman, Marijan Steiner, Izak Špralja.

PREDSJEDNIK UREDNIČKOG VIJEĆA:

Dr. Franjo Komarica

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Dr. Đuro Tomašić

UREDNICI GLAZBENOG PRILOGA:

Prof. Anđelko Klobučar

Mo. Miroslav Martinjak

TAJNIK I GRAFIČKI UREDNIK:

Josip Korpar (tel. 4814-698, 4814-699)

LEKTOR:

Dr. Ante Sekulić

IZDAVAČ:

HKD sv. Jeronima

Trg kralja Tomislava 21, 10000 Zagreb

PRETPLATA:

Pojedini broj 20 kuna

Godišnja pretplata 80 kuna

Za inozemstvo 30\$

ŽIRO RAČUN BROJ:

30101-620-16-012101-2320418628

Zagrebačka banka, Zagreb

BROJ I NAZIV DEVIZNOG RAČUNA:

30101-620-16-012103-2424116225

Zagrebačka banka, Zagreb

Časopis izlazi četiri puta godišnje

SURADNJU SLATI NA:

Uredništvo "Sv. Cecilije"

10000 Zagreb, Kaptol 29, pp. 432

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE

se ne vraćaju

Članke SvC registrira RILM, New York

SvC izlazi uz pomoć Republičkog i gradskog fonda za kulturu

TISAK: MULTIGRAF, ZAGREB

"Sv. Cecilija" je oslobođena poreza na promet rješenjem Ministarstva prosvjete, kulture i sporta Republike Hrvatske od 7. srpnja 1992. g.

Retrospektiva - perspektiva

Na ovogodišnjem susretu domaćih crkvenih glazbenika (dosad nazivanom: *Tečaj za crkvene glazbenike*, a ove godine: *Tjedan crkvenih glazbenika*), organizatori i predavači poticali su slušatelje na razmišljanje o prošlosti i budućnosti crkvene glazbe u Hrvata. Retrospektiva je (kad se danas razmišlja o obnovi/zivotvornosti liturgije/liturgijske glazbe) minulo vrijeme od početka saborske obnove (35 godina), a perspektiva sve ono čemu bismo se, radi novih spoznaja, mogućnosti itd., mogli nadati.

Od obnoviteljskih događanja na području liturgijske glazbe, koji su se u nas dogodili prije II. vatikanskog sabora, ove godine treba spomenuti svojevrsni jubilej *Odbora za crkvenu glazbu Zagrebačke nadbiskupije* (osnovanog na poticaj opće Crkve, mjesne – Zagrebačke crkve i voditelja glazbenog života, Albe **Vidakovića** prije 40 godina – 1958. godine), koji je već slijedeće, 1959. godine organizirao prvi *Tečaj za crkvene glazbenike*. Nakon 5 godina na ovakvom tečaju dr. Josip **Lach**, pomoćni biskup Zagrebačke crkve, potakao je slušatelje da se osnuje stalna crkvena glazbena škola. To se, na poticaj Biskupske konferencije, dogodilo prije 35 godina (1963. godine), iste godine kad je na Saboru izglasana konstitucija *Sacrosanctum Concilium*.

Naši crkveni glazbenici su, dakle, prije II. vatikanskog sabora započeli i poslije Sabora nastavili susretati se na predavanjima, raspravama i vježbama (tečajevima...), veseleći se saborskoj obnovi liturgije i liturgijske glazbe, ali ističući i zabrinutost kako na ovakav način nije moguće provoditi ono što im se govori, jer da bi to što se njima govori trebalo reći predvoditeljima kršćanskih zajednica, predvoditeljima bogoslužja itd. Časopis *Sv. Cecilija* i tečajevi za crkvene glazbenike, očito, nisu dovoljni za redoviti život i rast bogoslužnog pjevanja, liturgijske glazbene uljudbe.

Istina je, da predvoditelji bogoslužja, u mnogo slučajeva i predvoditelji bogoslužnog pjevanja, nisu u stanju vrednovati glazbeni sadržaj, pa onda – umjesto da se drže odrednica Crkve koja bi u tome mogla pomoći – linijom manjeg otpora prihvaćaju "ponude" koje se nađu. To onda ima svoju upotrebnu logiku: takav glazbeni izričaj "resi" misno slavlje s prvo-svećenikom crkvene pokrajine, pa ako on ne rekne svoju riječ, takva praksa postaje "zakon". Razmišljajući o perspektivi liturgijske glazbe, nije moguće složiti se s činjenicom takvoga liturgijsko-glazbenog razvoja, nije moguće prihvatiti da liturgijska glazba bude osuđena biti "liturgijska glazba", glazbena kulisa koja ispunjava neke "praznine", koja je sve drugo samo ne odgovarajući sadržaj koji prati sadržaj liturgijskog teksta.

Nije prvo pitanje perspektive liturgijske glazbe može li predvoditelj liturgijskoga slavlja dobro pjevati (crkvenim propisima rješavaju se pojedinačni slučajevi...), nego je prvo pitanje prihvaćaju li predvoditelji bogoslužja svoju predvoditeljsku ulogu. Oni, prema crkvenim odredbama, trebaju dobro poznavati što trebaju činiti oni i njihovi poslužitelji (službenici oltara). Voditelji bogoslužnog pjevanja, orguljaši, pjevači, službenici su oltara.

Kao što je teško pretpostaviti da bi A. Vidaković i njegovi suradnici bili u stanju osnovati crkvenu glazbenu školu bez poticaja Biskupske konferencije, tako treba pretpostaviti da perspektiva rasta liturgijskog pjevanja započima i ovisi o predvoditelju liturgijskog pjevanja. Crkvena glazbena škola i časopis *Sveta Cecilija* su, naime, samo suradnici u takvom nastojanju.